

جلوگیری

- استفاده از کاندوم برای زنان و مردان: استفاده از کاندوم حین رابطه جنسی واژنی و مقعدی میتواند از مبتلا شدن به ویروس HIV تا حد زیادی جلوگیری کند.
- آزمایش و مشاوره برای HIV و بیماری های مقاربتی

آزمایش برای HIV و سایر بیماری های مقاربتی به شدت برای همه افرادی که در معرض هر یک از عوامل خطر قرار دارند توصیه می شود. این امر افراد را قادر می سازد تا از وضعیت HIV خود مطلع شده و بدون تأخیر از خدمات پیشگیری و درمان لازم برخوردار شوند.

ختنه پزشکی داوطلبانه مردانه (VMMC)

ختنه پزشکی مردان خطر ابتلا به ویروس اچ آی وی در مردان از طریق رابطه با جنس مخالف را تقریباً 50٪ کاهش می دهد. این یک مداخله کلیدی برای یک استراتژی پیشگیری ترکیبی در زمینه های شیوع بالای HIV به ویژه در کشورهای شرق و جنوب آفریقا است. ختنه پزشکی مردان همچنین خطر ابتلا به سایر عفونتهای مقاربتی را کاهش می دهد.

اچ آی وی می تواند توسط رژیم های درمانی متشکل از ترکیبی از 3 یا بیشتر داروهای ARV سرکوب شود. داروهای ضد ویروسی فعلی عفونت HIV را درمان نمی کنند اما همانند سازی ویروس را در بدن فرد به شدت سرکوب می کنند و این امکان را می دهد تا سیستم ایمنی بدن فرد بتواند توانایی مقابله با عفونت ها را تقویت و بازیابی کند. از سال 2016، WHO توصیه کرد که به همه افراد مبتلا ایدز از جمله کودکان، نوجوانان و بزرگسالان، و زنان باردار و شیرده، بدون توجه به وضعیت بالینی یا تعداد سلول های CD4 آلوده شده در آنها، به طور مادام العمر از داروهای ART استفاده کنند.

ART (ضد ویروس درمانی)

داروهایی که HIV را درمان می کنند، داروهای ضد ویروسی نامیده می شوند که انواع مختلفی از آنها وجود دارد و آنها به شش نوع اصلی تقسیم می شوند. هر دارو با روشی کمی متفاوت با ویروس در بدن شما مبارزه می کند. تحقیقات نشان می دهد که ترکیبی از داروها یا "کوکتل" بهترین راه برای کنترل HIV و کاهش احتمال مقاومت ویروس در برابر درمان است.

به توکل نام اعظمت

دانشکده پرستاری و مامایی رازی
دانشگاه علوم پزشکی کرمان

ایدز

همایون کاظمی و محمدحسین فتاحی
برگرفته از سازمان بهداشت جهانی
انجمن علمی پرستاری رازی

HIV چیست؟

ویروس نقص ایمنی انسانی (HIV) سیستم ایمنی بدن را مورد هدف قرار داده و دفاع افراد را در برابر بسیاری از عفونت ها و برخی از انواع سرطان تضعیف می کند. از آنجا که ویروس عملکرد سلولهای ایمنی را از بین می برد و مختل می کند ، افراد آلوده به تدریج دچار نقص ایمنی می شوند.

ایدز چیست؟

ایدز با ایجاد برخی سرطان ها ، عفونت ها یا سایر تظاهرات بالینی شدید طولانی مدت تعریف می شود.

علائم و نشانه ها

علائم HIV بسته به مرحله عفونت متفاوت است. بسیاری از افراد مبتلا به HIV در چند ماه اول پس از آلوده شدن تا مراحل بعدی از وضعیت خود بی اطلاع هستند. در چند هفته اول پس از عفونت اولیه ، افراد ممکن است هیچ علائمی نداشته باشند یا علائمی شبیه آنفلوآنزا از جمله تب ، سردرد ، بثورات جلدی یا گلو درد داشته باشند.

از آنجا که عفونت به تدریج سیستم ایمنی بدن را ضعیف می کند ، می تواند علائم و نشانه های دیگری مانند تورم غدد لنفاوی ، کاهش وزن ، تب ، اسهال و سرفه ایجاد کند. بدون درمان ، آنها همچنین می توانند به بیماری های شدیدی مانند سل ، مننژیت کریپتوکوکی ، عفونت های شدید باکتریایی و سرطان هایی مانند لنفوم و سارکوم کاپوسی (نوعی سرطان است که در غشای مخاطی رگ ها و خون ایجاد می شود) مبتلا شوند.

روش انتقال

این ویروس می تواند از طریق تبادل مایعات مختلف بدن از افراد آلوده مانند خون ، شیر مادر ، منی و ترشحات واژن منتقل شود و همچنین می تواند در دوران بارداری و زایمان از مادر به فرزندش منتقل شود ، این ویروس از طریق تماس های روزمره مانند بوسیدن ، در آغوش کشیدن ، دست دادن یا به اشتراک گذاشتن اشیاء شخصی ، غذا یا آب آلوده منتقل نمیشود.

رفتارها و شرایطی که افراد را در معرض خطر ابتلا به این ویروس قرار می دهد عبارتند از:

- داشتن رابطه جنسی مقعدی یا واژنی بدون محافظت
- داشتن عفونت های مقاربتی (STI) دیگر مانند سفلیس ، تبخال ، کلامیدیا ، سوزاک و واژینوز باکتریایی
- سوزن ، سرنگ و سایر وسایل تزریقی و محلول های دارویی که هنگام تزریق دارو به اشتراک گذاشته شود.
- دریافت تزریقات غیر ایمن ، انتقال خون و پیوند بافت و اقدامات پزشکی که شامل برش یا سوراخ کردن غیر استریل است.
- آسیب دیدگی با سوزن (نیدل اشتیک شدن) به صورت تصادفی که در بین کارکنان بهداشتی ممکن است رخ دهد.

تشخیص

این ویروس را می توان از طریق آزمایش های سریع تشخیصی که نتایج آن را همان روز ارائه می دهند ، تشخیص داد. تشخیص زودهنگام درمان و مراقبت را بسیار تسهیل می کند. با این حال ، هیچ آزمایش واحدی نمی تواند تشخیص کامل HIV را ارائه دهد و آزمایش تأییدی که توسط یک متخصص بهداشتی یا آموزش دیده در یک مرکز یا کلینیک سلامت جامعه انجام می شود نیاز است که این آزمایش می تواند عفونت HIV را با دقت بسیار بالایی تأیید کند. بیشتر آزمایش های تشخیصی HIV که پرکاربرد است ، آنتی بادی های تولید شده توسط فرد را به عنوان بخشی از پاسخ ایمنی وی برای مبارزه با HIV شناسایی می کند. در بیشتر موارد ، افراد در طی 28 روز پس از عفونت ، آنتی بادی علیه HIV ایجاد می کنند. در طول این مدت ، افراد دوره به اصطلاح "کمون" را تجربه می کنند - زمانی که آنتی بادی های HIV به اندازه کافی تولید نشده اند تا با آزمایش های استاندارد تشخیص داده شوند ممکن است هیچ نشانه ای از عفونت HIV نداشته باشند ، اما همچنین ممکن است باعث انتقال HIV به دیگران شوند. پس از عفونت ، ممکن است فردی انتقال ایدز را به شریک جنسی خود یا از راه مصرف دارو با سرنگ های اشتراکی به دیگری منتقل کند ، همچنین ممکن است زنان باردار عفونت را به نوزاد خود در دوران بارداری یا دوره شیردهی منتقل کنند. پس از تشخیص مثبت ، افراد باید قبل از شروع درمان و مراقبت ، مجدداً آزمایش شوند تا خطاهای احتمالی آزمایش یا گزارش را رد کنند. در کودکانی که از مادران آلوده به ویروس متولد میشوند آزمایش ویروس شناسی باید از همان بدو تولد یا در 6 هفته ای انجام شود. اکنون فناوری های جدید در دسترس هستند تا این آزمایش را در مرحله مراقبت انجام دهند و نتایج را در همان روز مشخص کنند ، که این امر ارتباط مناسب با درمان و مراقبت را تسریع می کند.